

Til Farsund

Av Jonas Wattner

Mel. "Mens Nordhavet bruser"

Så mang en stormnatt med kurs mot vest
du krysset med seilsliten skute,
og lengtet mot landet og Farsunds fjord
så trett utav ferden der ute, ---
snart målet skimtes - - et vennlig vink
fra Listerfyret med stråleblink. - -

Med merke på Varbakk du seiler inn,
en morgen mens kulingen blåser,
og presser opp skuten for bidevind
mot byen bak skjermene åser. - -
- - din egen hjemlige Farsund by.

De hvite og barkede seil de svant,
men fulgtes av dampdreven skute,
og har du en tone så syng iblandt
til Farsund og flåten der ute. - -
For rytmisk nynnes en takt i dag
av stålpropellenes vingeslag. - -

Til byen der inne blant holmer grå
hvor skibene farer og kommer, - -
dit ønsker du ofte din kurs må stå
og helst når det lakker mot sommer.
- - Der barndomsminner du finner frem –
- - en stille kveld, og du søker dem. - -

Langs fjorden som glitrer i blåblankt skjær,
vi følges på Bane-veien
og kjenner en lufting av vestanvær
med lyngduft fra Lister-heien.
- - En streng da stemmes til klang på ny,
- - og tonen nynnes til Farsund by. - -

Til FARSUND
av Jonas Wattner
(Mel. "Mens Nordhavet bruser")

Så mangen en stormnatt med kurs mot nord
du krysset med seilsliten skute,
og lengtet mot landet og Farsunds fjord
så trett utav ferden derute, --
snart målet skintes -- et vennlig vink
fra Listerfyret med stråleblink. --

Med merke på Varbakk du seiler inn,
en morgen mens kulingen blåser,
og presser opp skuten for bidevind
mot byen bak skjermende åser. ---
Så lunt den ligger i livd og ly
-- din egen hjemlige Farsund by.

De hvite og barkedde seil de svant,
men fulgtes av dampdrevne skute,
og har du en tone så syng iblandt
til Farsund og flåten derute. --
For rytmisk nynnes en takt idag
av stålproprellenes vingslag. --

Til byen derinne blandt holmer grå
hvor skibene farer og kommer, --
dit ønsker du ofte din kurs må stå
og helst når det lakker mot sommer.
-- Der barndomsminner du finner frem --
-- en stille kveld, og du søker dem. --

Langs fjorden som glitrer i blåblankt skjær,
vi følges på Bane-veien
og kjenner en lufting av vestannvær
med lyngduft fra Lister-heien.
-- En streng da stemmes til klang påny,
-- og tonen nynnes til Farsund by. --

XXXXXXXXXXXX

Jonas S. Wattner, f. 28/10 1882, død ugift 26/7 1968, 85 år gammel. Business College i Perth Amboy, New Jersey, USA. Amstskole, tekniske kurser og handelsskole i Norge. Handelsreisende, senere salgssjef i firmaet Schreiner & co. A/S, Oslo, til han ble 72 år. Reist meget innenlands og i flere europeiske land, dessuten i kina og japan. Han skrev en mengde sanger og prologer såvel til festlige som seriøse anledninger. Var i sine første år i Oslo med i ungdomsarbeidet. Deltok også senere i forretningslivet når reisetiden tillot det. Han var ellers en selvlært mann med store kunnskaper. Han talte og skrev engelsk og tysk, leste gammelnorsk og fransk som han la seg særlig etter da han var blitt pensjonist.

Foreldre: Anne Christense Hervold og Christopher Olsen vatne.

Søsken: Ole Gabriel Wathne, f. 1/2 1881, død ugift i Brooklyn, N.Y. 23/9 1906

Christoffer Albert Wattner, f. 3/3 1885, g.m. Thorborg Aline Olsen. Bosatt USA

Anne Elisabeth Wattner, f. 27/10 1891, d. ugift. Senere bosatt på Vere

Anne Christense Wattner, f. 4/10 1891, død ugift 1/7 1960. Skrev Lista-sangen: "Vidt for øyet, ingen stenger". Flyttet til Vere.

Ref. boken: "Slekter fra Lista" side 173.

Infomasjon om tekstforfatteren Jonas Wattner mottatt fra Nilse Lunde:

Jonas Wattner,

f. 24/10 1883 på vestre Vatne på Lista, døde 26/7 1969 i Oslo etter å ha hatt heimstavn der i meir enn 65 år.

Han er son av bonde- og båtbyggjar Kristofer Olsen Vatne (f. 1852 d. 1896 i USA) og Kristense Hervoll (f. 1858 d. 1891 på Vatne).

Dei hadde 3 søner og 2 døtre. Skyldfolk på Vågsvoll og Vere tok til seg dotrene, og Kristofer med dei tri sønene reiste til Pert Ambay, USA, fekk seg verksted og bygde båtar, men så døyde Kristofer i 1896, og gutane blei sendt heim til skyldfolk. Den eldste til fastar på Vågsvoll, Jonas til fastar på Tjørve, og den yngste til møster på Vere (han er den einaste som lever, og den yngste som hev slekt etter seg — prest i USA i rundt om 50 år).

Dei tri gutane gjekk på skole i USA dei åra dei var der.

Jonas gjekk på amtskolen på Mealle vinteren 1898-99. Han hadde ei sær sanna te å få seg vener av beste slag, og her heime blei han ven med Thorvald Vestre ifrå Vere i Nordbygda, og det blei ein venskap som varte livet ut.

Abraham Berge hjelpte dei to gutane til Oslo, og fekk husvær til dei hos mykje gode folk. Jonas fekk arbeid i det store handelshuset Schreiner & Co. Der var han til han blei 72 år og gjekk av på pensjon.

Han arbeidde seg opp ifrå botnen av, kom så på kontoret, var sidan salgsrepresentant i mange år på Sør og Vestlandet og fekk gjennom åra ein mykje stor venskapsflokk.

Jonas hadde gjenge lite på skole. Småskole på Borhaug, fle-

SKOLE

Vår allres kjære

Jonas Wattner

døde 26/7 1969.

Lista/Oslo.

Albert Wattner (bror) USA

Slekt og venner

Bisetelse i Vestre Krematorium torsdag 1. august kl. 11.15

Urnebegravelse

Tirsdag var slekt og venner samlet om Jonas Wattners urne i Vanse kirke. Wattner hadde sin bopel i Oslo, men som den hjemkjære mann han var ønsket han at støvet skulle ha sin plass i familiegravstedet på Vanse kirkegård. Urnen var plassert i korset omgitt av blomster og lys.

Efter salmen «Leid milde ljosa, beste prest Aarnland Bibelens beste ord om menneskelivets forgjengelighet og det evige livs håp, og holdt så en andakt ut fra Peters brev kap. 1 og v. 17 og 18.

Idag er vi samlet om en Lista manns stev, en mann som hadde sitt virke utenfor bygden, men ville hjem til slutt. Gud må med oss mennesker er å få oss hjem til slutt, hjem til himmelen, der han venter på deg og meg. La oss spørre oss selv ved denne anledning om vi er på hjemvei. Gud selv har gitt oss anvisning på veien gjennom takkelmen her og holt frem til den klare dag. Så takker vi alle av gode for hans ferd mellom sin slekt og sine venner. Etter salmen «Den store hvite flokke» tonte klokkene i barndommens kirke sin avskjedshilsen og urnen førtes til gravstedet. Her takket Nils Vere de fremmøtte og innledet alle til et minnessamvær i kirkehuset slik avdøde ønsket.

Ahr. V—

DØDSFALL

†

Vår alles kjære
Jonas Wattner
 døde 26/7 1968.
 Lista, Oslo.
 Albert Wattner (bror) USA
 Slekt og venner

Bisettelse i Vestre Krematorium torsdag 1. august kl. 11.15

†

Vår alles kjære
Jonas Wattner
 døde 26/7 og ble bisatt i Vestre Krematorium, Oslo 1/8 1968.
 Gravsetning av urnen, fra Vårse kirke torsdag 8/8 1968 kl. 13.30.

Alle som vil følge er hjertelig velkommen til en menne-
 stund på Herredshuset.

Familien

Urnebegravelse

Tirsdag var slekt og venner samlet om Jonas Wattners urne i Vårse kirke. Wattner hadde sin bopel i Oslo, men som den hjemkjære mann han var ønsket han at stevet skulle ha sin plass i familiebegravstedet på Vårse kirkegård. Urnen var plassert i ko-
 ret omgitt av blomster og lys.

Etter salmen «Leid milde Jhvs, leste prost Aamland Bibelens ord om menneskelivets forjels-
 geighet og det evige livs håp, og bønn så en andakt ut fra Peters brev kap. 1 og v. 17 og 18.

I dag er vi sandet om en lista-
 mann stov, en mann som hadde sitt virke utenfor bygden, men ville hjem til slutt. Guds mål med oss mennesker er å få oss hjem til slutt, hjem til him-
 melen, der han ventur på deg og meg. La oss spørre oss selv ved denne anledning om vi er på hjemvei. Gud selv har gitt oss anvisning på veien gjennom fiske-
 heimen her og bært frem til den tilare dag. Så takker vi alle av-
 døde for hans bært mellom sin slekt og sine venner. Etter salmen «Den store hvite flokk» ton-
 te klokken i barnskommens kirke sin avskjedshilsen og urnen førtes til gravstedet. Her takket Nils Vere de fremmøtte og an-
 bod alle til et minnesamvær på Herredshuset slik avdøde ønsket det.

Jonas Wattner,
 f. 28/10 1893 på vestre Vatne på Lista, døde 26/7 1968 i Oslo etter å ha hatt heimstavn der i mer enn 65 år.

Han er sønn av bonde- og lakk-
 byggar Kristofer Oasen Vatne (f. 1852 d. 1898 i USA) og Kristense Hervold (f. 1856 d. 1891 på Vatne).

Del hadde 3 søner og 2 døtre, Skyldfolk på Vågevoll og Vere tok til seg døtrene, og Kristofer med dei tre sønene reiste til Pert Ambøy, USA, fekk seg verksted og bygde båtar, men så døde Kristofer i 1894, og gutane blei send heim til skyldfolk. Den eld-
 ste til fastar på Vågevoll, Jonas til fastar på Tjerve, og den yng-
 ste til møster på Vere (han er den eneste som lever, og den eneste som har slekt etter seg —
 prost i USA i rundt om 50 år).
 Dei tre gutane gjekk på skole i USA dei åra dei var der.

Jonas gjekk på skolen på Mentis vinteren 1896-98. Han hadde ei sær evne te å få seg venner av beste slag, og her heime blei han ven med Thorvald Veire (frå Vere i Nordbygda, og det blei ein-
 venenskap som varte livet ut.

Abrham Berge hjalp dei to gutane til Oslo, og fekk bovær til dei hos mykje gode folk. Jonas fekk arbeid i det store handels-
 huset Schreiner & Co. Der var han til han blei 73 år og gjekk av på pensjon.

Han arbeidde seg opp ifrå bot-
 nen av, kom så på kontoret, var sidan salgsrepresentant i mange år på Bos- og Vestlandet og fekk
 igjenom åra ein mykje stor vene-
 flokk.

Jonas hadde gjenge lite på skole, Småskole på Borhaug, sei-

afteiposten 26/7 68

Jonas Wattner er død, 66 år gam-
 mel. Jonas Wattner hadde sitt virke hos A. S. Schreiner & Co. i 22 år. Da han be-
 gynte som salg-
 representant, blei Sørlendet og Vestlandet hans strøke, og han blei i 1898 i 1899 løp en meget stor vennekrets. Han kjente ikke bare sitt fag. Han var mykje kunns-
 kaprik og inter-
 essert og blant annet for historie og språk. Hans 17-åra år var vel kjent. Mange vil ennu hake hans høyeste skole år han med malmfullt med sine store kjend, Jonas Wattner vil bli savnet av sine kolleger og sin talrike vennekrets.

O. T.

re år på skole i USA, skolen på Lista, handelskole i Oslo der han fekk lære i i hovedsak ler.

Han var ellers ein sjølært mann med store kunnskaper, talte listamal ihop med heimfolk, skreiv nynorsk og bokmål, laite og skreiv engelsk og tysk, leste gardsnovell og fransk som han la seg særing etter då han var i 70 og 80 åra.

Han, listason broren i USA, hadde fått ei sær godeglva. Han var stolt, og utalende er det ver-
 sa han hev skrive og læst opp i lag og samankomsta eller send til venner og kjenningar.

Han leyde ein rikt liv og reiste mykje rundt i verda.

Me skyldfolk og venner på Lista sette mest pris på den sterke kjærleiken han hadde til heim-
 bygda og slektningane her. Det fleste åra var han heime når veker og lyvdest til farfolka i Vestbygda og morfolka i Nord-
 bygda. Både faren og mora var av gamle gode bondeslektar på Lista.

Abr. V.